

መጽሐፈ ዳንኤል - ቁጥር ሀያ

ዳንኤልና ራእይ፡ የመንግሥታት መነሣትና መውደቅ የሚገልጥ የትንቢት ሸመና

Jeff Pippenger
2023-12-15

እህት ዋይት ብዙ ጊዜ ሊገባ የሚገባው የትንቢት ትምህርት በመንግሥታት መነሣትና መውደቅ እንደሚገለጥ ትጠቁማለች።

“በዳንኤልና በራእይ መጻሕፍት ውስጥ እንደ ተገለጸው ከአሕዛብ መነሳትና መውደቅ ጀምሮ፣ ብቻውን የውጭና የዓለማዊ ክብር ምንኛ ከንቱ እንደሆነ ልንማር ይገባናል። ባቢሎን፣ ከኃይሊና ከግርማዋ ሁሉ ጋር፣ ዓለማችን ከዚያ ወዲህ ያለየችው ዓይነት የነበረውን ኃይልና ግርማ፣ ለዚያን ዘመን ሕዝብ እጅግ የጸናና የሚኖር የሚመስለውን፣ ምንኛ ፈጽሞ እንደ ጠፋች! “እንደ ሣር አበባ” ጠፍታለች። ያዕቆብ 1፡10። እንዲሁም የሜዶንና የፋርስ መንግሥት፣ እንዲሁም የግሪክና የሮም መንግሥታት ጠፉ። እግዚአብሔርን መሠረቱ ያለደረገ ሁሉ እንዲሁ ይጠፋል። ከእርሱ ዓለማዊ ጋር የተቆራኘና ባሕርዩን የሚገልጥ ብቻ ሊኖር ይችላል። መርሆቹ ዓለማችን የምታውቃቸው ብቸኛዎቹ የማይናወጡ ነገሮች ናቸው።” ነቢያትና ነገሥታት፡ 548።

በዳንኤልና በራእይ መጻሕፍት የተወከሉት የመንግሥታት “መነሣትና መውደቅ” ትንቢትን ለማጥናት የትክክለኛ አቀራረብ ዋና ትኩረት ነው። የባቢሎን ውድቀት በዘፍጥረት ምዕራፍ አሥራ አንድ ያለው የናምሩድ ባቤል ውድቀት ዓይነት ሆኖ ተቀርጿል። ከዚያም በዳንኤል ምዕራፍ አምስት ባቢሎን እንደገና ትወድቃለች። በ538 ዓ.ም. ወደ ሥልጣን የተነሣችበትና በ1798 የተከተለው ውድቀት ያለው የጳጳስና ታሪክ ደግሞ የባቢሎንን የመጨረሻ ውድቀት ይወክላል። ምክንያቱም የጳጳስና ኃይል በትንቢት መንፈሳዊ ባቢሎን ነው። ጳጳስና በ1798 ወደቀች፣ እና ራእይ ምዕራፍ አሥራ ስምንት የመጨረሻ ውድቀትን ይዘረዝራል። በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አርባ አምስት ውስጥ፣ በዚያ የሰሜን ንጉሥ ተብሎ የተወከለው ጳጳስና የሚረዳው ማንም ሳይኖር ወደ ፍጻሜው ይመጣል። ይህም የምሕረት ጊዜ ሲዘጋ ይፈጸማል። ምክንያቱም የምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አርባ አምስትና የምዕራፍ አሥራ ሁለት ቁጥር አንድ አንድና ተመሳሳይ ታሪክ ይወክላሉ።

በባሕርዮችም መካከል በክቡር ቅዱስ ተራራ ላይ የመንግሥቱን ድንኳኖች ይተክላል፤ ነገር ግን ወደ ፍጻሜው ይመጣል፣ የሚረዳውም ማንም አይኖርም። በዚያም ዘመን ስለ ሕዝብህ ልጆች የሚቆም ታላቁ አለቃ ሚካኤል ይነሣል፤ ሕዝብ ከሆነ ጀምሮ እስከዚያ ዘመን ድረስ እንደ እርሱ ያልሆነ የጭንቀት ዘመን ይሆናል፤ በዚያም ዘመን በመጽሐፍ ውስጥ ተጽፎ የሚገኝ ሁሉ ከሕዝብህ ይደናል። ዳንኤል 11፡45፣ 12፡1።

የሁለተኛው መልአክ መልአክት ባቢሎን ሁለት ጊዜ በወደቀችበት እውነታ ላይ የተመሠረተ ነው። በናምሩድ እና በቤልሻጽር የተወከለችው ትክክለኛይቱ ባቢሎን ሁለት ጊዜ ወደቀች፤ መንፈሳዊቱም ባቢሎን በ1798 ወደቀች፣ እንዲሁም የሰው ሙከራ ዘመን በሚዘጋበት ጊዜ እንደገና ትወድቃለች።

ሌላም መልአክ ተከተለ እንዲህ ሲል፡- ባቢሎን ወድቃለች፣ ያች ታላቁክ ከተማ ወድቃለች፤ ምክንያቱም በዝሙቷ ቍጣ ወይን አሕዛብን ሁሉ አጠጣች። ራእይ 14፡8።

በሁለተኛው መልአክ ውስጥ የባቢሎን ውድቀት መደጋገሙ፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የቃላትና የሐረጎች መደበደብ የሁለተኛው መልአክ መልአክትና የእኩለ ሌሊት ጭኸት የተቀናጀ መልአክት ምልክት መሆኑን ለመለየት ትንቢታዊ መሠረት ይሰጣል። እንዲሁም፣ እህት ዋይት የገለጸችውን መርህ—የትንቢት ጥናት

በዳንኤልና በራእይ መጻሕፍት ውስጥ ተወክለው በቀረቡት መንግሥታት መነሣትና መውደቅ ላይ መመሥረት እንዳለበት—ያጸናል። ይህም የባቢሎንን ውድቀት ለመረዳት፣ የትንቢት ተማሪው የባቢሎንን ውድቀቶች ሁሉ “መስመር በመስመር” አንድ ላይ ማሰባሰብ እንዳለበት፣ በዚህም የባቢሎን የመጨረሻ ውድቀት ትክክለኛውን ትንቢታዊ መልእክት ለማቋቋም እንደሚገባ ያሳያል።

በሁለተኛው መልእክት መልእክት ውስጥ ባቢሎን ሁለት ጊዜ መውደቅ፣ እውነት በሁለት ምስክሮች ምስክርነት እንደሚጸና የሚለውን ትንቢታዊ መመሪያ ላይ የተመሠረተ ነው። በመልእክቱ ውስጥ የባቢሎን ውድቀት መደገሙ፣ መጽሐፍ ቅዱስ እንደ “የኋለኛው ዝናብ” የሚገልጠውን ትንቢታዊ ዘዴ ይወክላል። ያ ቅዱስ ዘዴ፣ ይኸውም የኋለኛው ዝናብ፣ የተለያዩ የትንቢት መስመሮችን “መስመር በመስመር” በማምጣት የሚተገበር ሥርዓት ነው። በትንቢት ተማሪ ሲጠቀምበት፣ ይህ ዘዴ የኋለኛው ዝናብን “መልእክት” ያጸናል። በዚህ ቅዱስ ዘዴ አተገባበር የሚጸናው የኋለኛው ዝናብ መልእክት፣ ከዚያ በኋላ በሁለተኛው መልእክት በእኩለ ሌሊት ጩኸት የተዋሃዱ ትንቢታዊ ታሪኮች ውስጥ ይታወቃል። ይህ በመጀመሪያው መልእክት እንቅስቃሴ ታሪክ እውነት ነበር፣ ዛሬም በሦስተኛው መልእክት እንቅስቃሴ ታሪክ እውነት ነው።

በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ያሉት አራተኛና አምስተኛ ምዕራፎች፣ በአራተኛው ምዕራፍ በናቡከደነፆር የተወከለውን የባቢሎን መነሣትና መጀመሪያ፣ እና በአምስተኛው ምዕራፍ በብልሻጽር የተወከለውን የባቢሎን ውድቀትና ፍጻሜ የሚሸፍን የታሪክ መስመርን ይወክላሉ። እነዚህ ሁለቱ በአንድነት አንድ ትንቢታዊ መስመር ይፈጥራሉ። በእነዚህ ሁለት ምዕራፎች የተፈጠረው ትንቢታዊ መስመር፣ የኋለኛውን ዝናብ መልእክት ለማጽናት፣ በዳንኤል አንደኛ እስከ ሦስተኛ ምዕራፎች ላይ እንዲተኛ ይገባል።

ሁለቱ ምዕራፎች የናቡከደነፆርን ውድቀትና እንደገና መነሣት፣ እንዲሁም የብልሻጽርን ውድቀትና ጥፋት ያቀርባሉ፤ ስለዚህም በመስመሩ መጀመሪያና መጨረሻ የባቢሎንን ውድቀት ያቀርባሉ። በሁለቱ ምዕራፎች የተፈጠረው የትንቢት መስመር ባቢሎንን በመውደቅ፣ በመነሣት፣ ከዚያም እንደገና በመውደቅ ላይ የተዋቀረ ነው። ያ እውነታ ብቻውን እነዚህ ሁለት ምዕራፎች የሁለተኛውን መልእክት መልእክት እንደሚወክሉ ያሳያል። እነዚህ ሁለት ምዕራፎች የራእይ አሥራ ሦስት የምድር አውሬ ታሪክን ይወክላሉ፤ በዚያም ታሪክ ውስጥ የሁለተኛው መልእክት መልእክትና የእኩለ ሌሊት ጩኸት ሁለት ጊዜ ይታወቃሉ።

ስለዚህ፣ የዳንኤል አራተኛና አምስተኛ ምዕራፎችን መመርመራችንን ከጀመርን በፊት፣ የኋለኛው ዝናብ የሆነውን ቅዱስ ዘዴ እንለይ፤ ከዚያም ያንን ዘዴ በመጠቀም የኋለኛውን ዝናብ መልእክት እንለይ።

በመጀመሪያውና በሁለተኛው መልእክት ታሪክ ውስጥ አንድ አስፈላጊ የመንገድ ምልክት፣ በዊልያም ሚሊር የትንቢታዊ ትርጓሜ ሕጎች የተወከለው የሥርዓት ዘዴ ነበር። እነዚያ ሕጎች በሰዎች የ“እኩለ ሌሊት ጩኸት”ን መልእክት ለመለየት ተጠቀሙባቸው፤ ያም መልእክት ለዚያ ታሪክ የኋለኛው ዝናብ መልእክት ነበር። በሦስተኛው መልእክት ታሪክ ውስጥ አንድ አስፈላጊ የመንገድ ምልክት፣ “ትንቢታዊ ቁልፎች” ተብሎ የተወከለው የሥርዓት ዘዴ ነው። እነዚያ ሕጎች በአሁኑ ታሪኮችን ውስጥ የ“እኩለ ሌሊት ጩኸት”ን መልእክት ለመለየት ከዊልያም ሚሊር ሕጎች ጋር በአንድነት ሊጠቀሙባቸው ይገባል፤ እናም አሁን በእነዚያ ሕጎች እየተመሠረተ ያለው መልእክት የመጨረሻዎቹ ዘመናት የኋለኛው ዝናብ መልእክት ነው። የሚሊር ሕጎች በምድር አውሬው ትንቢታዊ ታሪክ ውስጥ የቀደመውን ዝናብ ይወክላሉ፤ እነዚያ ሕጎች ከ“ትንቢታዊ ቁልፎች” ጋር ተዋህደው ግን በምድር አውሬው ትንቢታዊ ታሪክ ውስጥ የኋለኛውን ዝናብ ይወክላሉ።

የኋለኛው ዝናብ መልእክቱን ለማፍራት የሚጠቀምበት ሥርዓተ-ዘዴ ነው። በመጀመሪያ ያን ልምምድ የሚያፈራውን መልእክት ሳይፈልጉ የኋለኛውን ዝናብ ልምምድ ስለሚፈልጉ የተታለሉ አሉ። የክርስቲና ጴጥሮቶስ ሴተ ክርስቲያናት የዚያ ማታሊያ ግልጽ ምሳሌ ናቸው። ያ ዓይነቱ የተሳሳተ አቅጣጫ፣ የኋለኛውን ዝናብ መልእክት የሚፈልጉ ቢሆኑም፣ የኋለኛውን ዝናብ መልእክት የሚለይና የሚያቆም ሥርዓተ-ዘዴ መፈለግን ለሚክዱ ሰዎችም ይገኛል። ትክክለኛው ሥርዓተ-ዘዴ ከሌለ፣ ትክክለኛው መልእክት

ሊለይ አይችልም። ትክክለኛው መልእክት ከሌለ፣ ትክክለኛው ልምምድ ፈጽሞ የማይቻል ነው።

የዚህ መጽሐፍ ቅዱሳዊ እውነታ አስፈላጊነት ለአብዛኞቹ ሰዎች ያልታወቀ ነው፤ ምክንያቱም መጽሐፍ ቅዱስን ለማጥናት አንድ ትክክለኛ መንገድ እንዳለ እና መጽሐፍ ቅዱስን ለማጥናት ብዙ የተሰጡት መንገዶች እንዳሉ ያስቡበት አልነበራቸውም። መጽሐፍ ቅዱስን የማጥናት የተሰጠው መንገድ፣ ከሁሉ ይልቅ እጅግ በብዛት የሚመረጠው ማለትም፣ መጽሐፍ ቅዱስ ምን እንደሚያስተምር በሌሎች ሰዎች አስተያየት ላይ መታመን ነው። ይህ በሰዎች ዘንድ እጅግ የተለመደ ጉዳይ ስለሆነ፣ እያንዳንዱ ቤተ ክርስቲያን የመንጋው ይህን በሐሰት የታሰበ ፍላጎት ለመፍታት ሥርዓት ያቋቁማል። ያ የሐሰት ፍላጎት፣ በመጽሐፍ ቅዱስ መረዳት ረገድ መንፈሳዊ ባለሙያዎች ተብለው የሚለዩ መሪዎችን ለመመስረት የሚያመራ የሐሰት ሥራ ያመነጫል፤ እነርሱም ያልሠለጠነውን መንጋ በትክክል እንዲመሩ የተቋቋሙ ናቸው። መጽሐፍ ቅዱስ በእርግጥ ለቤተ ክርስቲያን አወቃቀር እጅግ የተደራጀ ሥርዓት እንዳለ ይገልጣል፤ ይህም ሽማግሌዎችን፣ ነቢያትን እና መምህራንን ያካትታል፤ ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ እውነት ምን እንደሆነ ወይም ምን እንዳልሆነ እና ከዚያም በኋላ ማን መናፍቅ እንደሆነ ወይም እንዳልሆነ ለመለየት የተሾሙ መሪዎችን የሚያፈሩ የቤተ ክርስቲያን አደረጃጀት ሙስናን ፈጽሞ አይደግፍም።

ለእውነት ቃል ትክክለኛ ክፍል በመስጠት፣ ለእግዚአብሔር የተቀበልክ መሆንህን ለማሳየት ትጋ፤ እፍረት የማያስፈልገው ሠራተኛ ሆነህ። 2 ጢሞቴዎስ 2፡15።

መሪ ቤተ ክርስቲያን ማበረታታት፣ መገሠጽ፣ ማስተማር፣ እንዲሁም ከሐሰተኛ ትምህርቶችና እነዚያን ሐሰተኛ ትምህርቶች ከሚያስፋፉ ሰዎች መጠበቅ ይገባዋል፤ ነገር ግን እያንዳንዳችን “ለእግዚአብሔር የተቀበለ” ሆነን ራሳችንን “ለማሳየት” በ“የእውነትን ቃል በትክክል በመከፋፈል” ማጥናት ይገባናል። ይህን ስናደርግም፣ መጽሐፍ ቅዱስ የእውነትን ቃል በትክክል ለመከፋፈል ትክክለኛው መንገድ መሆኑን የሚገልጠውን ሥነ-ዘዴ ማወቅ ይገባናል። መጽሐፈ ኢሳይያስ እነዚህን ጉዳዮች በኋለኛው ዝናብ አውድ ውስጥ ያቀርባል፤ ስለዚህ መጀመሪያችንን ከዚያ እናደርጋለን።

በዚያ ቀን እግዚአብሔር በከባድና በታላቅ በኃይለኛም ሰይፍ መውጊያውን እባብ ሌቀታንን፣ ይህንም ጠማማውን እባብ ሌቀታንን ይቀጣል፤ በባሕርም ውስጥ ያለውን ዘንዶ ይገድላል። በዚያ ቀን፣ ስለ እርስዎ ዘምሩ፤ “የቀይ ወይን የወይን ቦታ!” እኔ እግዚአብሔር እጠብቃታለሁ፤ ሁልጊዜ አጠጣታለሁ፤ ማንም እንዳይጎዳት ቀንና ሌሊት እጠብቃታለሁ። ቍጣ በእኔ የለም፤ በውጊያ ውስጥ እሾህንና ኩርንችትን በፊቱ የሚያቆምልኝ ማን ነው? በመካከላቸው አልፋለሁ፤ አብሬም አቃጥላቸዋለሁ። ወይም በእኔ ኃይል ይያዝ፣ ከእኔም ጋር ሰላም ያድርግ፤ ከእኔም ጋር ሰላም ያደርጋል። ከያዕቆብ የሚወጡትን ሥር እንዲሰዱ ያደርጋል፤ እስራኤልም ያብባል ያቁጠቀጣልም፣ የዓለምንም ፊት ፍሬ ይሞላል። እርሱን፣ እርሱን እንደመቱት ሰዎች መታውን? ወይስ በእርሱ እንደተገደሉት ሰዎች እርድ መሠረት ተገደለን? በልክ በበቀለ ጊዜ ትከራከረዋለህ፤ በምሥራቅ ነፋስ ቀን ብርቱ ነፋሱን ያቆማል። ስለዚህ የያዕቆብ ኃጢአት በዚህ ይነጻል፤ ኃጢአቱንም ለማስወገድ የሚገኘው ፍሬ ሁሉ ይህ ነው፤ የመሠዊያውን ድንጋዮች ሁሉ እንደተፈጸሙ የኖራ ድንጋይ ሲያደርጋቸው፣ የማምለኪያ ዐፀዶችና የቀረጹ ምስሎች አይቆሙም። ነገር ግን የተመሸገችው ከተማ ባድማ ትሆናለች፣ መኖሪያውም ይተዋል እንደ ምድረ በዳም ይቀራል፤ በዚያ ጥጃው ይሰማራል፣ በዚያም ይተኛል፣ ቅርንጫፎቿንም ይበላል። ቅርንጫፎቿ በደረቁ ጊዜ ይሰበራሉ፤ ሴቶችም ይመጣሉ በእሳትም ያቃጥሏቸዋል፤ ምክንያቱም ማስተዋል የሌለው ሕዝብ ነው፤ ስለዚህ የፈጠራቸው አይምራቸውም፣ የሠራቸውም ሞገስ አያሳያቸውም። በዚያም ቀን እግዚአብሔር ከወንዙ መተላለፊያ እስከ ግብፅ ፈሳሽ ድረስ ይወቃቅማል። እናንተም የእስራኤል ልጆች ሆይ፣ አንድ በአንድ ትሰበሰባላችሁ። በዚያም ቀን ታላቁ መለከት ይነፋል፣ በአሠር ምድር ሊጠፋ የተቃረኑትና በግብፅ ምድር የተበተኑት ይመጣሉ፣ በኢየሩሳሌምም በተቀደሰው ተራራ ላይ እግዚአብሔርን ይሰግዳሉ። ኢሳይያስ 27፡1-13።

በቀደሙት ጽሑፎች ውስጥ፣ የእግዚአብሔርን ሌሎች ልጆች ከባቢሎን እንዲወጡ ለመጥራት የሚውለውን “ሰንደቅ” ደጋግመን አንሠተናል። የኢሳይያስ ምዕራፍ 49 ሰባት የመጨረሻው ቁጥር፣ “ታላቁ መለከት ይነፋል፤ በአሦርም ምድር ለጥፋት የተዘጋጁት ይመጣሉ” ሲል የሰንደቁን ሥራ ይመለከታል። አሦር በመጨረሻዎቹ ዘመናት የባቢሎን ምልክት ነው፤ በዚያም ቁጥር ውስጥ ከባቢሎን ውጡ የሚለውን የማስጠንቀቂያ መልእክት የሚሰሙት፣ በትንቢት “በኢየሩሳሌም ቅዱስ ተራራ” ላይ እንደሚገኙ ከተገለጹት አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ጋር መጥተው ይሰግዳሉ።

ቃሉ እንዲህ ይላል፡- “በዚያም ቀን እንዲህ ይሆናል።” “ያ ቀን” ማለት፣ የራእይ ምዕራፍ አሥራ ስምንት ሁለተኛው ድምፅ የእግዚአብሔርን ሌሎች ልጆች ከባቢሎን ውጡ ብሎ የሚጠራበት ቀን ሲሆን፣ ለምዕራፉ በሙሉ መድረኩ ነው። የራእይ ምዕራፍ አሥራ ስምንት ሁለተኛው ድምፅ፣ የጢሮስ ጋለሞታ ስትታሰብ፣ በእሑድ ሕግ ጊዜ ይጨካል።

ሌላም ድምፅ ከሰማይ ሲል ሰማሁ፡- ሕዝቤ ሆይ፣ ከእርስዎ ውጡ፤ በኃጢአቶቿ ተካፋዮች እንዳትሆኑ፣ ከመቅሠፍቶቿም እንዳትቀበሉ። ኃጢአቶቿ እስከ ሰማይ ድረስ ደርሰዋልና፣ እግዚአብሔርም በደሎቿን አስታውሶአል። ራእይ 18፣4, 5።

ምዕራፍ 49 ሰባት የኢሳይያስ፣ በመጨረሻው የሚያጠናቅቀውን ያንኑ ቀን በመለየት ይጀምራል፤ እንዲህ ሲል፡- “በዚያ ቀን እግዚአብሔር በጽኑና በታላቅ በኃይለኛም ሰይፍ ፈጣኑን እባብ ሌዋታንን፣ ጠማማውንም እባብ ሌዋታንን ይቀጣል፤ በባሕርም ያለውን ዘንዶ ይገድላል።”

በሰንበት ሕግ ጊዜ የእግዚአብሔር አስፈጻሚ፣ ፍትሐዊ የቅጣት ፍርድ በዘንዶው መንግሥታት (ተባበሩት መንግሥታት)፣ በአውሬው (ጳጳሳት ሥርዓት) እና በሐሰተኛው ነቢይ (ዩናይትድ ስቴትስ) ላይ ይጀምራል። በሰንበት ሕግ ጊዜ ሐሰተኛው ነቢይ እንደ ስድስተኛው የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት መንግሥት ይገለበጣል፣ እና ብሔራዊ ክህደት ብሔራዊ ጥፋትን ያመጣል። ሰንበት ሕግ የእግዚአብሔር አስፈጻሚ ፍርዶች በዘንዶው፣ እርሱም ሰይጣን በሆነው (እና ምድራዊ መንግሥቱ እንደ ዘንዶ በሚወከለው)፣ በአውሬው እና በሐሰተኛው ነቢይ ላይ መውደቅ የሚጀምሩበት ስፍራ ነው። ይህ ከሰንበት ሕግ የሚጀምር ቀስ በቀስ የሚገለጥ ቅጣት ነው። የኢሳይያስ ምዕራፍ 49 ሰባት መጀመሪያውም መጨረሻውም ሰንበት ሕግ ነው፣ እና ምዕራፉ ወደ ሰንበት ሕግ የሚመራውን እና ከእርሱ በኋላ የሚከተለውን ታሪክ በቀጥታ የሚመለከቱ የተወሰኑ ጉዳዮችን ያቀርባል።

እኛ ምዕራፍ 49 ሰባትን እየመረመርን ነው፣ ምክንያቱም ለምዕራፍ 49 ስምንትና ሆይ ዘጠኝ ትንቢታዊ አውድን ያቋቁማልና። በእነዚያ ምዕራፎች ውስጥ የኋለኛው ዝናብ እንደ ዘዴ የሚገለጽበትን ትርጓሜ እናገኛለን፤ ይህም የዳንኤል ምዕራፍ አራትና አምስትን በዳንኤል ምዕራፍ አንድ እስከ ሦስት ላይ በማኖር ያለውን አስፈላጊነት እንድንረዳ ያስችለናል። ኢሳይያስ ምዕራፍ 49 ሰባት የዘንዶው መንግሥት እየተራመደ የሚሄድ ቅጣት መጀመሪያ መሆኑን ከለየ በኋላ፣ በዚያ ዘመን ውስጥ የእግዚአብሔር ሕዝብ “ለእርስዎ ዘምሩ” ተብለው እንደታዘዙ ይመዘግባል። ለማን ዘምሩ?

መዝሙሩ ለማን እንዲዘምር የተዘጋጀ እንደሆነ መልሱ በመዝሙሩ ርእስ ውስጥ ይገኛል፤ ምክንያቱም “እግዚአብሔር የሚጠብቀው የቀይ ወይን እርሻ” ብለው ሊዘምሩ ነው። የወይኑ እርሻ ታሪክ የእግዚአብሔር ሕዝብ ታሪክ ነው፣ እርሱም በመጀመሪያ በኢሳይያስ በአምስተኛው ምዕራፍ ተጠቅሷል።

አሁን ስለ ወዳጄ የምወደውን፣ ስለ የወዳጄ የወይን ቦታ የወዳጄን መዝሙር እዘምራለሁ። ወዳጄ እጅግ ፍሬያማ በሆነ ኮረብታ ላይ የወይን ቦታ ነበረው፤ ቅጥርም አድርጎ ከድንጋዮቹ አጥርቶ በምርጥ የወይን ተክል ተከለው፤ በመካከሉም ግንብ ሠራ፣ በእርሱም ውስጥ የወይን መጫመዳዎ አዘጋጀ፤ ወይንም ያፈራ ዘንድ ተጠበቀ፣ እርሱ ግን የምድረ በዳ ወይን አፈራ። አሁንም፣ የኢየሩሳሌም ነዋሪዎች ሆይ፣

የይሁዳም ሰዎች ሆይ፣ እባካችሁ በእኔና በወይኔ ቦታ መካከል ፍረዱ። ለወይኔ ቦታ በእርሱ ውስጥ ያላደረግሁት ከዚህ በላይ ምን ሊደረግለት ይችል ነበር? ስለምን ወይን ያፈራ ዘንድ ስጡብቅ የምድረ በዳ ወይን አፈራ? አሁንም ኑ፤ ለወይኔ ቦታ የማደርገውን እነግራችኋለሁ፤ ቅጥሩን አፈርሳለሁ፣ ለመበላትም ይሆናል፤ ቅጥሩንም አፈርሳለሁ፣ ይረገጣልም፤ ምድረ በዳም አደርገዋለሁ፤ አይቆረጥም፣ አይቆፈርም፤ ነገር ግን እሾህና ኩርንችት ይበቅሉብታል፤ ደመናትንም በእርሱ ላይ ዝናብ እንዳያዘንቡ አዛዥ እሆናለሁ። የሰራዊት ጌታ የወይን ቦታ የእስራኤል ቤት ነውና፣ የይሁዳም ሰዎች የደስታው ተክል ናቸው፤ ፍርድንም ተጠበቀ፣ እነሆ ግን ግፍ ሆነ፤ ጽድቅንም ተጠበቀ፣ እነሆ ግን ጩኸት ሆነ። ኢሳይያስ 5፡1-5።

በእሱድ ሕግ ቀውስ ታሪክ ውስጥ፣ የእግዚአብሔር ሕዝብ የወይኑን ቦታ መዝሙር ለእግዚአብሔር ሕዝብ ሊዘምሩ ይገባቸዋል፤ ምክንያቱም መዝሙሩ፣ “አሁንም ሆይ፣ የኢየሩሳሌም ነዋሪዎችና የይሁዳ ሰዎች፣ እባካችሁ በእኔና በወይኔ ቦታ መካከል ፍረዱ” ይላል። የወይኑ ቦታ መዝሙር ቀድሞ የነበረ የቃል ኪዳን ሕዝብ መታለፉን የሚለይ መዝሙር ነው፤ በዚያን ጊዜም እግዚአብሔር፣ ጴጥሮስ “ቀድሞ ሕዝብ ያልነበራችሁ፣ አሁን ግን የእግዚአብሔር ሕዝብ ናችሁ” ብሎ ከተናገረላቸው ጋር ወደ ቃል ኪዳን ይገባል። በወይኑ ቦታ ላይ ዝናብ እንዳልወረደ ይገልጣል፤ ስለዚህም በዚያ ዘመን የሚመጣውን የኤልያስ ሥራ ይለያል፤ በዚያም ዘመን ውስጥ ዝናብን ሊያመጣ የሚችለው እርሱ ብቻ መሆኑን ያመለክታል። መዝሙሩ ስለ አንድ የቃል ኪዳን ሕዝብ መታለፍ እንደሆነ እናውቃለን፤ ምክንያቱም የወይኑ ቦታ መዝሙር ክርስቶስ ለጥንታዊቷ እስራኤል የዘመረው፣ ጥንታዊቷ እስራኤል እየታለፈች ባለችበት ዘመን፣ እግዚአብሔርም በተመሳሳይ ጊዜ ከመንፈሳዊቷ እስራኤል ጋር ወደ ቃል ኪዳን ሲገባ ነበር።

ሌላ ምሳሌ ስሙ፤ አንድ የቤት ባለቤት ነበረ፣ ወይን ተክሎ ዙሪያውን ቅጥር አደረገለት፣ በውስጡም መጥመቂያ ቆፈረ፣ ግምብም ሠራ፣ ለአራሾችም አከራይቶ ወደ ሩቅ አገር ሄደ። የፍሬውም ጊዜ በቀረበ ጊዜ ፍሬውን እንዲቀበሉ ባሪያዎቹን ወደ አራሾች ላከ። አራሾቹም ባሪያዎቹን ይዘው አንዱን ደበደቡት፣ ሌላውን ገደሉት፣ ሌላውንም በድንጋይ ወገሩት። እንደገናም ከፊተኞቹ ይልቅ ብዙ ሌሎች ባሪያዎችን ላከ፤ እነርሱንም ደግሞ እንዲሁ አደረጉባቸው። በኋላ ግን፡- ልጄን ያከብራሉ ብሎ ልጄን ወደ እነርሱ ላከ። አራሾቹ ግን ልጄን ባዩ ጊዜ እርስ በርሳቸው፡- ይህ ወራሹ ነው፤ ኑ፣ እንግደለው፤ ርስቱንም እንውረስ አሉ። ይዘውም ከወይኑ ማሳ ውጭ ጣሉትና ገደሉት። እንግዲህ የወይኑ ባለቤት በመጣ ጊዜ እነዚያን አራሾች ምን ያደርግባቸዋል? እነርሱም፡- እነዚያን ክፍዎች ክፍ ጥፋት ያጠፋችዋል፣ ወይኑንም ፍሬውን በየጊዜው ለሚሰጡት ሌሎች አራሾች ያከራያል አሉት። ኢየሱስም፡- ግንበኞች የናቁት ድንጋይ፣ እርሱ የማዕዘን ራስ ሆነ፤ ይህ ከጌታ ሆነ፣ በዓይናችንም ድንቅ ነው የሚለውን በመጻፍት ከቶ አላነበባችሁምን? አላቸው። ስለዚህ እላችኋለሁ፣ የእግዚአብሔር መንግሥት ከእናንተ ትወሰዳለች፣ ፍሬዋንም ለሚያፈራ ሕዝብ ትሰጣለች። በዚህም ድንጋይ ላይ የሚወድቅ ሁሉ ይሰበራል፤ በማንም ላይ የሚወድቅበት ግን ያደቅቀዋል። ዋና ካህናቱና ፈሪሳውያንም ምሳሌዎቹን በሰሙ ጊዜ ስለ እነርሱ እንደ ተናገረ ተረዱ። ማቴዎስ 21፡33-45።

ኢየሱስ ለጥንታዊቱ እስራኤል የእግዚአብሔርን የወይን እርሻ መዝሙር በዘመረ ጊዜ፣ እነርሱ በመልእክቱ አመክንዮና ኃይል እጅግ ተስበው ስለነበር፣ ኢየሱስም ከሚከራከሩት አይሁድ የወይኑ እርሻ ጌታ ልጄን በገደሉት ሰዎች ላይ ምን እንደሚያደርግ በጠየቃቸው ጊዜ፣ “እነዚያን ክፍ ሰዎች በክፍ ያጠፋችዋል፣ የወይኑንም እርሻ ፍሬውን በየወቅቱ ለሚያቀርቡለት ሌሎች አርሶ አደሮች ያከራያል” ብለው ሲናገሩ፣ ትክክለኛውን መልስ ከመስጠት ሊቆጠቡ አልቻሉም።

ከዚያም ኢየሱስ ስለ ተጣለው ድንጋይ በዘመረ ጊዜ ወዲያውኑ በመዝሙሩ ላይ ሌላ ቁጥር ጨመረ፤ እንዲሁም የመደምደሚያውን ስንኝ በመግለጽ መልሳቸውን አንድ አደረገ፣ “ስለዚህ እላችኋለሁ፤ መንግሥተ እግዚአብሔር ከእናንተ ትወሰዳለች፣ ፍሬዋንም ለሚያፈራ ሕዝብ ትሰጣለች። በዚህም ድንጋይ ላይ የሚወድቅ ሁሉ ይሰበራል፤ እርሱም በማንም ላይ ቢወድቅ ያደቃዋል።” “ያደቃዋል” የሚለው ኢሳይያስ ሃያ ሰባትን ያስተጋባል፤ “የመሠዊያውን ድንጋዮች ሁሉ እንደ ተፈጩ ጠመኔ ድንጋይ በመስበር፣ የአምልኮ ዛፎችና

ምስሎች አይቆሙም” የሚለውን። ሁለቱም የሚያመለክቱት በኢዮስያስ የተፈጸመውን የተሃድሶ ሥራ ነው፤ እርሱም በመጨረሻዎቹ ዘመናት “ሰባቱን ዘመናት” እንደ ገና የሚያገኙትን ይወክላል፤ ይህም ዋጋ ያለው እንደ ሆነ ለማግኘት ለማይፈቅዱ ሰዎች የሚያሰናክልና የሚቀጠቅጥ ድንጋይ ነው።

በእሁድ ሕግ ቀን፣ በኢሳይያስ ምዕራፍ ሃያ ሰባት እንደተወከለው፣ “ከዚህ በፊት ሕዝብ ያልነበሩ” እነርሱ የጌታ የቀይ ወይን የወይን በታ መዝሙር ሊዘምሩ ነው። እነዚህ ጽሑፎች የመጀመሪያ እና የሁለተኛ መልእክት ሳይኖር ሦስተኛ መልእክት እንደሌለ ብዙ ጊዜ ገልጠዋል። እሁድ ሕግ ሦስተኛው መልእክት ነው፣ እና የእሁድ ሕግ ቀን የመጀመሪያውንና የሁለተኛውን መልእክቶች ታሪክ ያካትታል። በኢሳይያስ ምዕራፍ ሃያ ሰባት፣ እሁድ ሕግ በዳንኤል ምዕራፍ አንድ የተወከለውን ዘመን እያመለከተ ነው፣ ከዚያም እንደገና በዳንኤል ምዕራፎች አንድ እስከ ሦስት የተወከለውን። በትንቢታዊ አቀራረብ፣ በምዕራፍ ሃያ ሰባት ያለው የእሁድ ሕግ ቀን የመጀመሪያው መልእክት ኃይል ከተሰጠበት ጊዜ ጀምሮ እስከ በቅርቡ የሚመጣው የእሁድ ሕግ ድረስ ያለውን የሴፕቴምበር 11, 2001 ታሪክ እያመለከተ ነው።

በሚቀጥለው ጽሑፍ፣ የሮም ጋለሞታ ዘፈኗን መዘምር ከምትጀምርበት ነጥብ በፊት ባለው ዘመን የተቤዥት ሊያውጁት ስለሚገባቸው መዝሙር ያለንን አስተያየት እንቀጥላለን።

እኔም ተመለከትሁ፣ እነሆም፣ በጽዮን ተራራ ላይ በግ ቆሞ ነበር፣ ከእርሱም ጋር መቶ አርባ አራት ሺህ ነበሩ፤ የአባቱም ስም በግንባራቸው ተጽፎ ነበር። ከሰማይም ድምፅ ሰማሁ፣ እንደ ብዙ ውኃዎች ድምፅ እንደ ታላቅም ነገድጓድ ድምፅ፤ የሰማሁትም ድምፅ በገናቸውን የሚመቱ የበገና መቼዎች ድምፅ ነበረ። በዙፋኑም ፊት፣ በአራቱም ፍጥረታትና በሽማግሌዎቹ ፊት እንደ አዲስ መዝሙር ዘመሩ፤ ከምድርም የተዋጁትን መቶ አርባ አራት ሺህ ብቻ ቀርቶ ያንን መዝሙር ማንም ሊማር አልቻለም። እነዚህ በሴቶች ያልረከሱ ናቸው፤ ድንግል ናቸውና። እነዚህ በግ ወደሚሄድበት ስፍራ ሁሉ የሚከተሉት ናቸው። ለእግዚአብሔርና ለበጌ በኩራት እንዲሆኑ ከሰዎች መካከል የተዋጁ እነዚህ ናቸው። በአፋቸውም ተንኩል አልተገኘባቸውም፤ በእግዚአብሔር ዙፋን ፊት ነውር የለባቸውምና። ራእይ 14፣1-5።